

РЕШЕНИЕ

№ 888

гр. София, 15.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Калин Куманов

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11934** по описа за **2020** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Регионална инспекция по околна среда и водите- [населено място] срещу Решение от 29.09.2020 година , постановено по н.а.х.д.№ 1947/2020 година по описа на СРС,116 състав отменящо Наказателно постановление № 6/15.01.2020 година на Директор РИОСВ-С.,с което последният на основание чл.135,ал.1, т.1 от Закона за управление на отпадъците наложил на [фирма] имуществена санкция в размер на 4000 лева за извършено нарушение на чл.44,ал.1 от Закона за управление на отпадъците.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост на обжалваното съдебно решение. Твърди се,че СРС не е анализирал приложените по делото доказателства и неправилно е прел, че при издаване на наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на административно- производствените правила.Иска се отмяна на решенията и потвърждаване на наказателното постановление.

В съдебно заседание,касаторът-РИОСВ-гр. С.,редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Ответникът по касация- [фирма],редовно и своевременно призован, се

представлява от адвокат К. и от управителя Г. С., които оспорват жалбата като неоснователна и молят да бъде уважена. Заявяват претенция за присъждане на разноски.

Представителят на СГП-прокурор Ю. изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но не по всички изложени в нея съображения.

От доказателствата по делото е установено, че на 19.06.2019 година служители на РИОСВ-С. извършили проверка на място по документи на площадка за . извършване на дейности с отпадъци, стопанисвана от“ Сомедина7 Е., находяща се в [населено място], УПИ П-496, кв.110А с площ от 2021 кв.м. вписана под номер 1 в Решение № 12-ДО-1252-00/25.03.2013 година, издадено от Директора на РИОСВ-С., по силата на което е разрешено на [фирма] [населено място] да извършва дейности по оползотворяване на отпадъци с код R12 и R13 на общо 54 отпадъка от пластмаса и каучук, хартия и картон, стъкло, опаковки, ИУГ, ИУМПС, ИУЕЕО, Н., отработени масла и ОЧЦМ. В хода на проверката при преглед на отчетните книги по Приложение № 4 към Наредбата, заверени от Директора на РИОСВ – С. е установено, че в тях е налице вписване на следната отчетност: В графа получен отпадък, последния направен запис бил от 20.05.2019 г. за отпадъци с кодове: 20 01 40, 19 12 03, 19 12 02, 19 10 01, 17 04 01, 20 01 36, 16 06 01* и 17 04 02, за останалите разрешени отпадъци липсвали записи за периода от 01.05.2019 г. до 19.06.2019 година, в графите“ Третиран и образуван отпадък“ последният направен запис е от 19.05.2019 година за отпадъци с кодове: 16 02 16, 17 04 01, 17 04 02, 20 01 40 и 19 12 03, за останалите разрешени отпадъци нямало записи за периода от 01.05.2019 година до 19.06.2019 година, в Графа „Предаден отпадък“ последният направен запис е от 27.02.2019 година, за отпадъци с кодове: 19 12 02 и 19 12 03 от 27.02.2019 година до 19.06.2019 година нямало записи за предадени отпадъци. Резултатите от проверката са обективирани в Констативен протокол, а за констатираното нарушение на чл.44,ал.1 от ЗУО срещу ответника по касация е съставен АУАН на 19.06.2019 година , а въз основа на него е издадено Наказателно постановление на дата 15.01.2020 година.

Неправилен е изводът на СРС, че в НП липсва ясно описание на нарушението и по коя правна норма на чл.10 от Наредба № 1/04.06.2014 година за реда и образците, по които се предоставя информация за дейностите по отпадъците, както и за реда за водене на публични регистри, защото от самото Наказателно постановление е видно, че административно-наказващият орган е приел, че ответникът по касация не е изпълнил задължението си по чл.44,ал.1 от Закона за управление на отпадъците за водене на отчетност месечно, за всеки календарен месец, за всеки разрешен отпадък и за всяка дейност с отпадъци по дати, дори и в случай, когато през календарния месец или период от месеца не са извършвани дейности с отпадъци, респективно с конкретен отпадък по реда на чл.10 от Наредба № 1/04.06.2014 година за реда и образците, по които се предоставя информация за дейностите по отпадъците, както и

реда за водене на публични регистри. От анализа на самото Наказателно постановление е видно, че в него няма посочване на нарушена норма на чл.10 от Наредбата,а нарушението е квалифицирано като такова на нормата на чл.44,ал.1 от ЗУО и изрично е посочено „по реда на чл.10 от Наредбата. В самото Наказателно постановление няма посочено извършено нарушение на нормата на чл.10 от Наредбата, както е приел СРС. Констатираното съществено процесуално нарушение на нормата на чл.10 от Наредбата изобщо не е налице. Настоящият съдебен състав не споделя извода на СРС, че след като административно- наказващият орган е констатирал множество нарушения , то той е следвало за всяко едно отделно нарушение да състави отделен АУАН и да издаде отделено наказателно постановление, защото няма никаква кумулация на нарушения и на наказания от страна на административно- наказващият орган и подобен извод би довел до съществено засягане правата на наказаното лице, защото това би довело до необосновано налагане на санкции и би засегнало в драстична степен неговите права. Нещо повече дори, посоченото в Наказателното постановление и в АУАН нарушение е само едно- на нормата на чл.44,ла.1 от ЗУО, а не на отделни негови разпоредби или пък на чл.10 от Наредбата.

Тъй като наказателното постановление е отменено само на процесуално основание,без да е разгледан спорът по същество,то настоящата съдебна инстанция намира, че решението следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав, при което следва да се изложат мотиви относно това има ли извършено нарушение на посочената правна разпоредба от страна на ответника по касация, да се обсъдят всички събрани доказателства и едва тогава да се постановява съдебен акт, като се анализират всички доказателства и се обсъдят приложимите правни норми и се изложат конкретни и ясни мотиви по съществуващото на спора, като се отговори на всеки един довод на страните.Настоящата съдебна инстанция не споделя довода в касационната жалба/ който е твърде противоречив-в едната част самият процесуален представител на касатора твърди, че АССГ като касационна инстанция е инстанция по правото, а не по фактите, а в другата иска да се потвърди наказателното постановление. Следва да бъде отбелязано именно,защото касационната инстанция е инстанция по правото, и при отмяна на наказателното постановление само на процесуално основание, същата тази касационна инстанция не притежава правомощия да разгледа на право спора по същество/ защото предмет на съдебна проверка пред АССГ е решението на първоинстанционния съд и при липсата в него на каквито и да било съображения относно това има ли извършено нарушение и извършено ли е то от ответника по касация, АССГ няма как да изиграе ролята и на инстанция по същество по отношение на наказателното постановление, защото това би довело до ограничаване правота на защита на нарушителя и би го лишило от една съдебна инстанция, което е недопустимо. При новото разглеждане СРС следва да се произнесе и по разноските и в касационното производство по аргумент от нормата на чл.226,ал.3 АПК.

В този смисъл касационната жалба е основателна,но не по всички изложени в нея съображения.

Настоящият съдебен състав намира за уместно да отбележи и укаже на касатора,че измежду касационните основания,визирани в разпоредбата на чл.348 НПК,не фигурира сочената от него”необоснованост” на съдебното решение. Необосноваността като порок на съдебното решение,е посочена измежду

касационните основания по чл.209 АПК,но съгласно разпоредбата на чл.63,ал.1 ЗАНН, решението на Районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията,предвидени в чл.348 НПК и по реда на АПК. Наред с това,понятието„незаконосъобразност“ на съдебното решение„е непознато изобщо и неприсъщо на съдебните решения. Касационната инстанция проверява валидността,допустимостта и правилността на съдебните решения,постановени от страна на първоинстанционния съд и то по реда на АПК,но на основанията,визирани в чл.348 от НПК.На второ място,понятието „незаконосъобразност “е присъщо на административните актове и на наказателните постановления, не и на съдебните решения

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ от 29.09.2020 година , постановено по н.а.х.д.№ 1947/2020 година по описа на СРС,116 състав.

ВРЪЩА ДЕЛОТО ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ ОТ ДРУГ СЪСТАВ НА СРС ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ .

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

